

Tuần Báo Vô Vi

27 tháng 8 năm 2017

Số 357

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Chánh trị và niềm tin là sao ?
2. Niềm tin liên hệ với Trời Phật bằng cách nào ?
3. Tu mà còn tự ái có ích gì không ?
4. Nhờ thiên cơ người tu đã tự dứt khoát nhiều việc tại sao ?
5. Thanh quang liên hệ với người tu bằng cách nào ?
6. Ai là người trách nhiệm lấy chính mình ?
7. Những gì làm cho trở nên thiếu trí ?
8. Tình thâm của trí đạo có nên cắt đứt hay không ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Toronto, 07/11/99 7 : 00 AM 1) Hỏi: Chánh trị và niềm tin là sao ? Đáp: Thừa chánh trị là thực hành điều chọn chánh hữu ích cho phần hồn và tin nơi khả năng sẵn có mà sửa tiến. Kệ : Quy y nguồn gốc tự tâm mình Sửa tiến không ngừng tự giải mình Đời đạo song hành trong thức giác Thành tâm tu luyện tự mình mình.	Montréal, 07/11/99 3 : 05 AM 2) Hỏi: Niềm tin liên hệ với Trời Phật bằng cách nào? Đáp: Thừa niềm tin liên hệ với Trời Phật bằng cách dứt khoát chọn tâm liên hệ cùng luồng điện của Đại Bi không ngừng nghỉ, óc sáng tâm mình. Kệ : Nguyên lý thâm sâu chuyển tiến hành Phước đức vô cùng ở cõi thanh Dứt khoát chung đường xây dựng tiến Thâm tình khai triển lại càng thanh.
Montréal, 08/11/99 6 : 30 AM 3) Hỏi: Tu mà còn tự ái có ích gì không ? Đáp: Thừa tu mà còn tự ái thì để ra nhiều nghiệp lực tự hại thân kinh khối óc của chính mình. Kệ : Duyên đời phá vỡ phải đau thương Gặp phải không may nghiệp lương ương Thất trí giận hờn gây thảm cảnh Không vui lại khổ mất tình thương.	Montréal, 09/11/99 4 : 55 AM 4) Hỏi: Nhờ thiên cơ người tu đã tự dứt khoát nhiều việc tại sao ? Đáp: Thừa người tu thấy rõ mọi sự việc cảnh cáo của Trời Đất và trừng trị những phần tử tham dâm. Kệ : Luật Trời sẵn có dạy nhơn sanh Gặp khổ mà tu tự thực hành Giải quyết chọn hồn bớt loạn động Thành tâm tu luyện tự nhiên hành.
Montréal, 10/11/99 8 : 46 AM 5) Hỏi: Thanh quang liên hệ với người tu bằng cách nào ? Đáp: Thừa thanh quang liên hệ với người tu bằng sự quang chiếu bằng từ quang thanh tịnh của người cảm nhận được. Kệ : Đại bi ban chiếu khắp nơi nơi Chuyển giải mọi nơi phân hành triển Tự thức chọn hành duyên thức giác Trì tâm tu luyện đạt tâm hiền.	Montréal, 11/11/99 4 : 30 AM 6) Hỏi: Ai là người trách nhiệm lấy chính mình ? Đáp: Thừa tâm từ là trách nhiệm lấy chính mình. Kệ : Tự do dân chủ tự phân minh Đời đạo có đường giải chính mình Quy hội chọn hồn trong chính giác Thành tâm phục vụ rõ hành trình.
Montréal, 12/11/99 8 : 30 AM 7) Hỏi: Những gì làm cho trở nên thiếu trí ? Đáp: Thừa sự tham dục làm cho thiếu trí, hướng đi động loạn đi xuống thay vì đi lên, không còn hiệp khí cùng Trời đất, rất khó minh đạo mầu. Kệ : Vắng đi thực hiện chiều sâu tiến Cảm thức quê mùa chẳng có yên Động loạn giao liên trong trí óc Lầm than tạo động chẳng có yên.	Montréal, 13/11/99 7 : 45 AM 8) Hỏi: Tình thâm của trí đạo có nên cắt đứt hay không ? Đáp: Thừa tình thâm của trí đạo không nên cắt đứt, sẽ thiếu trí và tái lập sự giận hờn khó thoát. Kệ : Trí tâm thực hiện ý chọn hành Giải tỏa phiền ưu tự tiến nhanh Phát triển chọn tâm thông ý chí Chọn tâm khai triển chính mình thanh.

MÃU ÁI 72

*Tu thời chớ vội tự tôn
Chỉ lo trao đổi thân hồn yên vui
Chớ nên bày biểu tạo mùi
Giả chơn chơn giả tự chùi lấy tâm.*

Hành pháp là phương tiện để giải thông mọi sự phức tạp của nội tâm, còn trí ý trau dồi sửa đổi thì mới đi đến sự sáng suốt thông minh, sự tình mới được cởi mở.

*Tham lam lại trở nên khờ
Thật thà thì lại tránh mờ trở mình
Xuyên qua thế sự nhơn tình
Ai là chơn thật sửa mình hơn ai.*

Trên núi có cây ngay, thế gian không có người ngay. Cho nên làm người không chuyện này cũng chuyện nọ bao vây thân hồn, cũng vì bản tánh bất chân đó thôi.

*Thanh cao phải tự đắp bồi
Lần tu tự sửa đặng ngời yên vui
Sắt kia muốn tốt phải trui
Người thời phải sửa mới vui tấm lòng.*

Sự biến chuyển của ngũ hành luôn luôn được thay đổi, mới mẽ và thanh cao; còn về phần hồn thì luôn luôn có sẵn một cơ hội ưu tiên của Trời Phật, đã và đang ban bố cho những ai chịu tự hướng thượng tâm đạo.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 9/4/1972)

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ảnh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

CÓ ĐIỀN CÓ TIỀN

Đức Ông Tám từng dạy : “Người chân tu không sợ nghèo, sợ đói, chỉ sợ mình thiếu tu!” và Người còn dạy : “Người tu có điền có tiền”.

Khi mới tu và chưa vào được điền giới, tôi cũng không dám tin vào những lời Thầy Tám nói. Mãi đến sau vài năm tu luyện Thiền theo PLVVKHHBPP, cảm nhận được điền quang và được trải qua vài chứng nghiệm trong tu hành và cuộc sống, tôi mới bắt đầu tin rằng lời Ông Tám là chơn thật chứ không phải chỉ là đùa bỡn nhất thời.

Sau đây, tôi xin được kể lại vài câu chuyện về vấn đề “có điền có tiền” (cũng có nghĩa là có tu thì không sợ nghèo sợ đói), để chia sẻ kinh nghiệm quý báu cùng chư Huynh đệ đồng môn, để tất cả suy nghiệm:

1/ Tôi gặp pháp Thiền của Ông Tư, Ông Tám sau giải phóng, lúc ấy tôi đang làm một việc lao động chân tay bần cùng nhất để kiếm sống qua ngày, và nuôi vợ con. Vào khoảng năm 1982, đứa con gái thứ ba của tôi chợt bị bạo bệnh – viêm màng não – lúc ấy trong nhà tôi chỉ có vài ba đồng tiền mới VN, tiền mới đổi sau giải phóng, một đồng tiền chỉ đổi được tôi đã 200 đồng cho mỗi gia đình, giàu hay nghèo cũng như nhau. Khi sự cố xảy ra, tôi chỉ có trong túi vài đồng, mà bệnh này thì khá nguy hiểm, tôi phải đưa cháu vào bệnh viện Nhi Đồng 2 ở Quận 1, TP. HCM để chữa trị, không thể làm gì khác. Thôi thì phải đưa con vào bệnh viện trước, rồi tiền bạc sẽ tìm cách tính sau, nếu chần chừ sợ sẽ nguy hiểm tính mạng của cháu. Thật là may mắn làm sao, vào BV điều trị được vài hôm, tôi đã được chư huynh đệ tỷ muội thân quen trong nhóm đạo anh 7 Hồ, ở Gò Vấp – nơi mà tôi được truyền lại PLVV và thường đến đó sinh hoạt hằng tuần – mang đến cho tôi khoảng 100 đồng do huynh đệ đóng góp để giúp tôi lo điều trị bệnh cho con tôi.

Đúng là người chơn tu khi hữu sự thì có sự trợ giúp phải không các huynh đệ, và sự trợ giúp này có thể đến từ đâu ta cũng không thể biết trước được. Tôi đã vượt qua được cơn khốn khó nhất thời ấy, hơn thế nữa, tôi còn giúp đỡ được cho một gia đình cũng khốn khó còn hơn cả tôi, đang nằm bên cạnh giường bệnh con tôi, gia đình này cũng có một cháu gái, cũng bằng khoảng tuổi con gái tôi, cũng bị y chang chứng bệnh viêm não. Vì cũng bị đau bệnh đột xuất, mà nhà thì xa TP.HCM, ở tận Bình Thuận, mà gia đình cũng nghèo, nên không kịp chuẩn bị tiền bạc đủ đầy, nên trong BV cũng lo chạy ăn từng ngày từng buổi. Thế là ngày nào gia đình tôi cũng hỗ trợ cha con người ấy từ bữa ăn sáng, nước nôi qua ngày... Đúng là cảnh lá rách đùm lá nát, cảnh mà chính tôi đã gặp trong trường hợp này. Tôi cũng không biết phải giải thích sao đây, chỉ biết cúi đầu đánh lễ cảm ơn Trời Phật, Tổ Thầy và chư vị Vô Vi Bề Trên.

2/ Sau giải phóng miền Nam, ông bác Ba bạn của ba tôi, giao căn nhà của ông và gia đình đang sống (sát ngay gia đình ba tôi và các anh em tôi đang ở, tại PN) cho vợ chồng tôi ở và trông nom dùm để bác ấy chạy về quê ở An Phú Đông, để giữ gìn vườn tược nhà cửa, đất đai của bác ở đó. Coi như chúng tôi tạm sống nhờ căn nhà của bác ba, chờ khi có tiền mua sắm nhà mới thì sẽ trả căn nhà này lại cho gia đình bác. Bác Ba cũng biết tôi nghèo làm gì có tiền mà mua nhà liền trong lúc này, nên có lần bác nửa đùa nửa thật nói: “Bác bán căn nhà cho các con 1 cây vàng đó, mua đi!”. Tôi cũng biết bác đùa nên chỉ cười trừ nói cho qua : “Dạ, khi nào có vàng con sẽ thừa với bác”. Thế rồi thời gian cứ trôi qua, suốt mấy năm trường, tôi thì hết chạy xích lô đạp, đến mua bán lạc xoong chợ trời, lấy ra đầu tiên 1 cây vàng mà mua nhà của bác Ba. Chắc bác Ba

cũng nghĩ, tụi nó tiền đâu mà mua, chắc là phải cho tụi nó luôn rồi. Tôi thì cũng không dám nói năng thêm gì. Rồi có một hôm, có dịp qua thăm Chú Sáu Lung, tôi đã đem tâm sự thầm kín này thưa cùng Chú Sáu và nói : “Chú Sáu à, mai mốt mà Bác Ba đòi nhà lại chắc chúng con phải ra đường sống quá Chú?” Chú Sáu mỉm cười và dạy : “Con cứ lo tu đi, đừng quá lo nghĩ làm gì. Mà con không có tiền thì lấy gì lo được chứ! Con cứ lo tu đàng hoàng, tinh tấn đi, còn về nhu cầu cần thiết của sự sống như cơm ăn, áo mặc, nhà ở đã có 8 vạn Long Thần trong khối Vô Vi lo rồi...Con nhớ lo tu thôi!” Tôi ra về và tiếp tục cuộc sống như đã từng... Nhưng rồi khoảng vài năm sau đó, một sự kiện bất ngờ khó thể tin đã xảy ra, ngay cả tôi cũng không dám tin đó là thật. Bà già vợ tôi, đã bán được căn nhà ở ngoài đường Phan Đăng Lưu, PN với một số tiền khá to, và bà đã chia cho mỗi đứa con khoảng 20 cây vàng. Thế là tôi đã có đủ tiền để mua lại căn nhà của Bác Ba mà tôi đang ở nhờ mấy năm nay (*gần cả chục năm*). Tôi bèn cùng với bà xã tôi xách 1 chục cây vàng lên nhà bác Ba để chung cho bác. Thiệt tình mà nói, mua được căn nhà của bác tôi vui mừng lắm, nhưng chúng tôi vui có một, thì bác Ba và gia đình bác lại mừng vui tới mười. Bởi từ bấy lâu, bác Ba không bao giờ nghĩ là chúng tôi sẽ có tiền để mua căn nhà của bác, mà từ 1 cây, nay trả lên những 10 cây vàng (*theo thời giá hiện hành lên gấp*

10 lần). Bác Ba bèn viết tờ giấy tay để chứng nhận đã nhận đủ vàng mà tôi trao trả bác (*vì thực ra nhà bác mà tôi đang ở cũng đã được hợp thức hóa là nhà của chúng tôi rồi, có giấy tờ Hộ Khẩu đàng hoàng*).

Câu chuyện đến đây tôi xin được dừng bút, và chư huynh đệ tùy ý nghĩ sao thì nghĩ, điều quan trọng là chính các huynh đệ tỷ muội phải tự mình tu hành và chứng nghiệm, chứng minh những điều kỳ lạ bất khả tư nghì này.

Chứng nghiệm của bản thân tôi thì nói thật ra còn khá nhiều, nhưng thôi, bấy nhiêu đây chắc cũng tạm đủ để chia sẻ kinh nghiệm cùng chư huynh đệ tỷ muội, tôi kính chúc tất cả luôn tu hành thẳng tiến và tự chứng nghiệm được những gì mà Thầy chúng ta, Ông Tám đã khẳng định và lưu truyền nhé.

Kính bái,
Mai Văn Chát
(Ghi lại ngày 08/06/2016)

TB : Nhân đây cũng xin nói rõ, Thầy dạy : Tu có điển có tiền, đó là luật tự nhiên trong sự chuyển biến của Đạo; nhưng nếu ai có ý tưởng Ngồi Thiền Để Có Tiền thì đây là vọng cầu sai đường đạo, sẽ chẳng đạt được gì. Xin các bạn lưu ý; coi chừng sai một ly đi 1 dặm!

SUY NGHĨ VỀ BỘ ÓC

Các nhà khoa học nói bộ óc con người có độ 100 tỷ tế bào. Theo suy nghĩ của tôi thì Albert Einstein có độ 50 tỷ, các người thông minh nhất nước Mỹ chắc phải kém hơn. Riêng tôi xin nói về nhóm nhỏ của tôi trước năm 1975 bên VN.

Tôi được về phục vụ tại Trung tâm Điện toán Nhân viên của bộ Tổng Tham Mưu, chuyên lo thống kê quân số bằng máy điện toán IBM. Giàn máy tuy không lớn nhất nước nhưng có lâu đời nhất và có một nhóm chuyên viên thường được các cơ quan khác “đào góc tường” (*rút lấy người giỏi*). Và nhóm người từ Bắc vào tiếp quản giàn máy năm 1975

cũng học được từ các đàn anh của tôi những kiến thức quý báu nhất thời đó.

Có lần tôi khoe với anh trưởng ban: “Điểm số kỳ thi định hướng (*IBM aptitude test*) của tôi là 68, đứng đầu nhóm”. Anh cười, nói: “Nhóm tụi tui có nhiều người đạt 71 hay 72”. Đại khái Trung Tâm chúng tôi thu hút rất nhiều chất xám của cả nước. Theo suy nghĩ của tôi thì nhóm chuyên viên chúng tôi có độ 40 tỷ tế bào não.

Năm 1975, 3 người trong nhóm chúng tôi trốn qua Mỹ. Tên thông minh nhất đi làm sớm, mở hãng xưởng, kiếm ít tiền thì hết tiềm năng: chết. Tên học cao nhất nhờ làm nhiều việc công đức nên nay vẫn

còn sống, và hẳn chắc cũng cần làm nhiều việc công đức hơn nữa! Tên thứ ba là tôi, khi máy PC mới ra đời thì mấy chị em chúng tôi hùn mua một máy IBM/XT với ý định làm ăn lớn. Nhưng sư phụ của tôi ở xa thì hết hoảng, “chuyển” tôi bỏ việc làm, ngược Bắc lên tiểu bang Washington (*gần hãng Microsoft*) vào rừng ngồi thiền 8 tháng. Khi bộ não của tôi còn độ 30 tỷ tế bào thì bị Ngài đuổi về, giúp tìm việc với một hãng lớn.

Sư phụ của tôi giải thích là bộ óc của tôi tuy hơi ngu một chút nhưng linh hồn thì sáng suốt hơn rất nhiều

so với lúc mới tu. Thêm nữa, gần đây bộ óc của tôi cũng đã phục hồi đến 36 tỷ tế bào.

Theo tôi hiểu thì bộ óc của sư phụ tôi khi còn tại thế có độ 70 tỷ tế bào não. Khi linh hồn của Ngài xuống toàn bộ thì bộ óc hoạt động đến 100%, thông minh siêu đẳng.

Khương bửu Võ

(Los Angeles, ngày 18/8/2017)

Thi Ca của Đức Thầy

Mountain View, ngày 7 tháng 9 năm 1981

CHA YÊU THƯƠNG

Cha Yêu thương...
Bút họa tình thương từ vạn thuở
Mùa xuân kêu gọi ý thanh chờ
Ý Cha xán lạn từ muôn kiếp
Thức giấc hồi tâm giải giấc mơ.

Cha Yêu thương...
Than thở cần nhần tâm chuyển động
Giòng đời xây dựng ý thông dong
Trần ô thế tục nay qua khỏi
Thanh tịnh từ đây bỏ ý trông.

Cha Yêu thương...
Hào quang chuyển hóa thức ban mai
Thực hiện tâm lành chẳng rước sai
Kiến tánh minh tâm người ước nguyện
Đạt thanh rõ trược lý trần ai.

Cha Yêu thương...
Quy hồn chơn giác quy nguồn cội
Thức tánh hồn thiêng diễn chuyển hồi
Trong động nhưng không, tâm tự thức
Niềm tin bất diệt rõ sang tôi.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

LUÂN HỒI DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Hồi Bảy

CƯỚP TIỀN GIỰT NỢ NHẤT THỜI DÙ CHẠY TRỐN
CHUYỂN KIẾP THÀNH TRÁU KHỔ NHỌC KHÓ CAO BAY

Phật Sống Tê Công
Giảng ngày 10 tháng 5 năm Tân Dậu (1981)

Thơ

*Mãi mãi công bình bất khả khi
Kim tiền tuần chuyển án thời kì
Phân văn khuy khiếm oan tương báo
Nhất điểm vi tâm tội nghiệp tùy.*

*Nhân diện mạc tùy dã thủ hành
Đài đầu tam xích hữu thần minh
Thanh thiên pháp báo nan đào tị
Thiện ác phân ban quỷ diệc kinh.*

Dịch

Buôn bán luôn luôn phải thực thà
Bạc tiền sông phẳng với người ta
Một xu thiếu chịu thân mang nghiệp
Phản bội lương tâm ác báo theo.

Dạ thú lòng lang chẳng có mình
Nhìn cao ba thước thấy thần linh
Trời xanh mắt huệ khôn che giấu
Rõ ràng thiện ác quỷ còn kinh.

Tế Phật: Những kẻ buôn bán đều mong kiếm lời, song chớ quá tham lam lợi lộc mà thất đạo, không được phản bội lương tâm, chớ dùng thủ đoạn gian manh lường gạt cướp giựt tiền bạc

của người. Buôn bán để mong kiếm sống, nhưng chớ vì sự sống của mình mà tạo sự chết cho người. Thương mại phải ngay thật, một hào không tham lam, một xu chẳng gian lận, tiền trong túi phải hoàn toàn là tiền chẳng dơ bẩn. Người đòi lấy tiền cho bạn bè và người thân mượn, rồi không trả hẳn là sẽ bị mắng chửi là kẻ bắt lương. Nhưng người đòi thường thường khi lừa đảo kẻ khác lại cho hành động là rất tự nhiên chẳng có gì là quan trọng cả. Một sự việc mà hai trạng thái tâm lí, tâm lí của người và tâm lí của vật. Kẻ sống phóng túng, phá hoại bản tính tốt của người để rồi sa đọa xuống hàng thú tính chuyên hại người. Thế nhân chớ trách người một cách khe khắt, trách mình một cách rộng lượng để rồi tự chôn vùi mình. Sở dĩ ta kêu gọi bỏ tính thú, là hi vọng người đời cố gắng bảo vệ điểm lương tâm tròn sáng vốn sẵn có của mình.

Dương Sinh: Thừa ân sư dạy rất đúng, kẻ đánh mất lương tâm, chôn vùi lương tri, khó mà tìm lại được, như vậy là bởi tại sao?

Tế Phật: Những kẻ không có lương tâm, chẳng hiểu cuối cùng làm cách nào sống nổi? Ta xuống cõi phàm, đi bên cạnh người đời toàn thấy mùi tanh hôi nồng nặc xông vào mũi, định thần ngó kĩ thì thấy chẳng phải là mùi phân hay là nước tiểu mà là mùi lương tâm băng hoại trở thành thối tha khó ngửi, khiến ta lắc đầu than thở. Phân và nước tiểu tuy thối tha song còn có thể dùng để tưới rau tươi tốt. Còn lương tâm hôi

thối thì nét xấu đó không ngót hại người, hại mình. Bữa nay ta đặc biệt đem tới một bao đầy chữ “chính” tượng trưng cho “lương tâm” đổi miễn phí cho chúng sinh mang, nếu như những ai có “ác tâm, hoại tâm, độc tâm, thương tâm,

hận tâm, khổ tâm” xin đừng làm khách, hãy mau đem đổi lấy “hảo tâm” bảo đảm rất mau lành mạnh, tránh khỏi bị nhập vào cốt tủy trở thành căn bệnh nan y.

(còn tiếp)

